

MARINI FRECCIAE

NEAP. PATRICII CLARISS.

IVRE CONSULTI ACVTISS.

REGII CONSILIARI CELEBERRIMI,

CAROLI V. IMP. OPT. MAXIMI,

ATQVE S. C. PROPR AESID.

IN REGNO NEAPOLITANO.

De subfeudis Baronum, & inuestituris Feudorum.

*Quibus accesserunt nonnulli Tractatus aurei, ac singulares ad Statum Regni,
ad Reges, Principes, Duces, Marchiones, Comites, Barones, Prelatosq;
pertinentes, quos proxima pagella indicabit.*

Hac postrema editione multis ab ipsomet auctore additis; quæ sub hoc * Asterisco
luculenter tradita inuenies.

Cum Summarijs, ac Indice locupletissimo.

Cum privilegijs Summi Pontificis, Regni Neapolitani, Regis Gallie, Senatusq; Veneti.

Venetijs, Apud Nicolaum de Bottis.

M. D. LXXIX.

ILLVSTRISSIMO ET EXCELLENTISSIMO

D. INDICO LOPEZ HVRTADO

MENDOCIO, MODESARENIVM

MARCHIONI

IN REGNO NEAPOLITANO

Proregi, atque Catholici Nostri Regis Philippi

Locumtenenti.

IHIL tam proprium naturæ est, Excellentiss. Prin ceps, quam gignere, quæque sunt genitæ, non modò seruare, verùm etiam augere; quam quidem ad rem non solum ipsa procliuis est, sed etiam nos mortales, quorum causa cuncta fecit, propensos esse iubet. Itaque ut quisque ad id proximè accedit, ira maximè probandus est. Hinc igitur Marinus ille meus patruus duce natura maiorum vestigia sequutus ex tot, tantisque vigilijs, quas interpretando, respondendo, & iudicando in abstrusa feudorum sylua sustinuerat, de subfeudis librum in tria volumina diuisum, atque suppleri promissum, in duo tamen (licet intempestiuè) peperit; vt amicorum præcibus satisfaceret, & hominum societatem, quam maximè posset, iurisprudentia adiuuat. Sed cum post priorem impressionem tertium quoque volumen mortis tamen præuentu imperfictum cum nonnullis additionibus ad præcedentia, tanquam ad promissorum supplementum conscripsit, multa deinde ab inuidis, malevolisque detracta fuere, reliqua verò adhuc in arca, tanquam in tenebris iacebant; vt non modò tanti laboris iactura deploranda videretur, sed etiam mancum opus, quod editum erat, atque mutilatum, non parva iniuria affectum quereretur. Ne igitur inuidorum malitia, quod tot laboribus meus patruus genuit, penitus interiret, meas partes esse existimavi, quæ fragmenta ad me diminuta peruerterunt, magis seruare, atque in apertum proferre, quam desperatione totius ea amittere: præscritem cum eius sententiae, quæ semper ad publicam utilitatem tendebat, ego etiam adhererem. Illud præterea ad hoc me magis incita-

MARINI FRECCIAE
NEAPOLITANI
CAROLI QVINTI OPTIMI,
MAXIMIQ. IMP. CONSILIARI,
IVRECONSULTI ACVTISSIMI, PATRICII, MILITISQ.
clarissimi ciuitatis Litteræ, & terræ Castri Abbatis domini, de Sub-
feudis Baronum, & inuestituras Feudorum

Liber Primus.

P R A F A T I O.

CRIPTVRVS ego aliqua defensis, que à Barone tenentur (ut moris est in Regno dicere, immediate, & in capite) de ipsorum origine scrutari, pulcrum esse, ac veile fore dijudicari: Solent hoc scribentes exhibere legentibus, ut ad proposita materia lectionem eos libentius perducant, ac principia veluti chiusque rei potissimum partem percipient. Titus Lu-
cius Paracitus Populi Romani gesta scripturus Urbis Roma prescripte exordium, quod prosequuntur est mirè. Marcus Tullius Cicero pro Aulo Cluentio verba facturus; ad cognitionem extremorum, causa rei demon-
strande, initia dixit esse petenda. Pomponius Iurecons necessarium hoc fo-
re arbitratus est, in l. 2. de origine iur. Caius in prima l. illius tenui. rem expondere, ac illotis pedibus per trallare negotium, quae si nephas esse existimauit. Bald. ibi censuit, intelligentiam principiorum ēanquam esse, per quam introendum sit ad veri, atque perfecti cognitionem. Non me terret, amplif-
fimos viros, doctissimos Patres, summos Legum vertices, usq; & doctrina celeberrimos, tam exte-
ros, quam Regnicolas, illorum cunabula, processus, ac materiā abundē, latē, diffusēque per trallasse,
ac omnifariam cruditione, summo ingenio, summoq; studio, ac diligentia eorum scripta decorasse.
Ut omnem mihi ascendi modum præteruisse, ac uniuersam frugem ex area desumpsiisse videantur, &
petulantia, ac levitas accusari merito possum. Nam & si mihi insimio cūm perissis & doctioribus nulla sit collatio: vestigia sāmen spētem eorum. Aristotelem à scribendo Platonis sapientia non de-
terrunt, neque ipse admirabilis quadam scientia, ac copia eatorum studia perfrinxit. Quomodo
Ouidius ethnam describeret, nihil obstat, quod Virgilius iam impleuerat. Ansam mibi præstis,
quod easit operis amplitudo: ut quo plura distinias, & maiora semper occurrauit: habet enim flo-
rum varia genera, fructuum innumerōsam congeriem, veluti ex pingui agro, solo herentibus semini-
bus, omni collecta fruge posse metentium terga spicas legere, ac ex grandi vindemia racemos carpe-
re, semper superfit, sicut ex magno flumine prætermissa aqua ecola pullulent, & noni riuiuli ren-
escantur. Sic ego illorum eruditione edocetus, que ex varijs voluminibus, & scholys excepti, in unum
congebi: quasi ex omni viridario, flores, frondes, fructus, ac odores in casistrum in medio litera-
ria mensa sim allaturus.

DE ORIGINE FEUDORVM.

S V M M A R I V M.

I Feuda quo tempore sumpererunt originem, & an Ro-
manorum tempore, sive quibus principibus.

II Feudorum & vasallorum nomen apud Romanos

erat incognitum, & inimicum. & n. 5.

3 Clientulus tanquam nomine apud Romanos cognitum,
nec clientulus dicitur vasillus.

4 Vasillus liberto aequiparatur, ut ita teneatur domi-

A no, sicut